

ת"פ 62095/12 - מדינת ישראל נגד חוסיין עותמן, עוביידה עותמן, עבד אלעוזי עותמן, סامر עותמאן

בית המשפט המחוזי בירושלים
בפני כב' השופט אברהם רובין

ת"פ 12-62095 מדינת ישראל נ' עותמן (עוצר בפיקוח) וACH'

תיק חיצוני:

מדינת ישראל

הנאשימים

נגד

- | | |
|-----------------------------------|-------------|
| 1. חוסיין עותמן (עוצר בפיקוח) | הנאשימים |
| 2. עוביידה עותמן | נגד |
| 3. עבד אלעוזי עותמן (עוצר בפיקוח) | תיק חיצוני: |
| 4. סامر עותמאן | מדינת ישראל |

החלטה

1. לפני העדרת הנאשימים 1 ו-4 לגילוי ראייה חסואה, וכן בהקשתם שהדין בעדרה יתקיים שלא בפני המותב הדן בתיק העיקרי - קרי, שלא בפניו - אלא בפני שופט אחר.
2. סעיף 45(א) לפיקודת הראות [נוסח חדש], תשל"א-1971 קובע כי עדירה לגילוי ראייה תידן בפני "בית המשפט הדן בדבר". סעיף 45(ג) לפיקודת, אשר הוסף לפיקודת בשנת 2016, קובע כי: "בית המשפט רשאי להעביר את הדיון בעדרה לשופט יחיד שאינו דין בתיק...". הוראות אלו משלפות לכואורה את הנוגע שקיים בbatis המשפט כבר שנים רבות, מכוח ההלכה הפסוקה, והוא שעתדרה לגילוי ראייה שהוטל עליה חיסיון מכוח סעיף 45 לפיקודת,ណונה בפני השופט הדן בתיק העיקרי, אלא אם כן סבור אותו שופט כי יש טעם המצדיק את העברת הדיון בבקשתה לשופט אחר (ראו - י' קדמי "על הראות" חלק שלישי (2009) עמ' 1043). ב"כ הנאשימים טוענים כי שימושו של הוסף סעיף 45(ג) רחבה יותר, כך שכיוון הכלל הוא שהדין בעדרה לגילוי ראייה לא ישמע בפני המותב אשר שומע את התיק העיקרי. אך או אך, כפי שנראה להלן, בעניינו יש הצדקה להעביר את הדיון בבקשתו למותב אחר, ומכאן שאין צורך לקבוע מסמורות בשאלת היקף פועלו של סעיף 45(ג).
3. בהחלטתו של בית המשפט המחוזי בתל-אביב בתיק פלילי 15-11-12406 משה אברג'יל נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (6.3.16), נקבע כי:

"יש להזכיר בשאלת זהות המותב אשר ראוי כי ידון בעדרות לגילוי ראיות חסויות, וכל מקרה לגופו, וזאת בעיקר בשם לב לשיקולים הבאים: השלב שבו מוגשת העדרה, האם בתחילת המשפט כשהראיות טרם הונחו בפני המותב הדן בתיק העיקרי, או שמא בעיצומו (או בסופו) של המשפט, לאחר שהמותב הדן בתיק העיקרי שמע את עיקרי הראיות והתרשם מהן; האם הדיון בבקשתה עלול לחסוף את המותב הדן בתיק העיקרי לריאות בלתי קבילות; עמדת הצדדים וביעיר עמדת ההגנה לגבי זהות המותב; שיקולי

עמוד 1

יעילות האם יש בבית המשפט שופט (טורן) שאינו דין בתיק העיקרי אשר מכיר את חומר הראות לאורה בכללו...".

דברים אלו מוקובלים אף עליי, בכל הכבוד הרואו. עם זאת עיר, כי ניתן למנות שיקולים נוספים שיש להביא בחשבון, כגון מהות המחלוקת בין הצדדים בתיק העיקרי ועוד.

ישוםם של הדברים האמורים במקרה שלפנוי מוביל למסקנה שאון מנוס מקביעה לפיה מותב אחר יدون בבקשת גופן. הבקשות הוגשו בשלב מוקדם מאוד של הדיון בתיק, כאשר טרם ניתנה תשובה לכתב האישום. במצב דברים זה המותב הדן בתיק איננו מכיר כלל את מסכת הריאות של שני הצדדים. כמו כן, באת כוח המשימה אישרה כי החומר החסוי כולל בין היתר ראיות בלתי קבילות, כגון חומר מודיעיני, ומובן שאון זה רצוי כי בית המשפט הדן בתיק העיקרי יחשוף לריאות שכאללה. בכך יש להוסיף את העובדה לפיה מדובר בתיק אשר בעיקרו יוכרע על יסוד האמון או חוסר האמון שיתן בית המשפט בעדים שייעדו לפניו. כל אלו מובילים למסקנה כי ראוי בנסיבות המקרה הקונקרטי שהבקשות יידונו בפני שופט שלא דן בתיק העיקרי. ב"כ הנאשימים העלו את האפשרות כי הבקשות יידונו בפני המותב אשר דן בהליך המעצר, או בפני כב' השופט רון אשר דן באחת הבקשות שהוקצתה במקור לטיפולו. קביעת השופט שידון בבקשת איננה נתונה לתחרום סמכותי ולפיכך לא אكريידן.

4. אשר על כן הדיון בבקשת לגוף לא יתקיים לפני. התיק יועבר לזכירה הראשית של בית המשפט לצורך הקצאת הבקשות לשופט שידון בהן.

כיתבה היום, ו' تمוז תשע"ח, 19 יוני 2018. בהעדר הצדדים.